

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 150**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Tack för brefvet och Mandensvans kritik. Den gör knappast rättvisa åt Hallströms bok som är alldeles ypperlig, man bör ej låna den särdeles tyngnad i biter utän som ett helt, den är som skrifven af en mycket god människa, som önskar mig öfver vår fruktans och vill visa att vår käraste bese just är vår bästa vänn. Den verkar lika mycket lif som Lerwertens är död. Det är ju sårt med de många orden i hvarje Kapitel's början, men boken är så varm att man förläter den. Man gråter ingentings just, men man är röd och snäll och älskar sitt vackra yrke, då man läst den. Den är ej nedtryckande utän lifgifvande, den alla bästa bok han skrifvit. Den första jag läst, där ingenting retat mig. Jag har den tyvärr ej, så du kan ej få den från mig, men vänta ifall han skulle sånda den. Jag skulle vilja ge dig den i julklapp, men jag kan ej komma mig för att ge bort en bok med den titeln, till en som så älskar lifvet.

Det är att här är så varmt, att jag nu suttit och skrifvit en half-timme med vettluckan öppen, det är alldeles förvånande och det har varit ganska länge nu. Gatorna äro belagda med is, de flesta pojkar gå på skridskor.

Nej, nu skall du vara snäll låna igenom innerliggande, det kan jag nu väl och jag blef sittande och grubbla öfver det, då att jag ej kan i gång med att skrifva till dig. Om Karl är stämmer kan så visa det för honom och fråga hvad han tänker om saken. Afbudet om jag skulle taga emot det för denna stora summa går löst på 6000 Rr, ty den kommer till att gå upp till omkring en 9000 Rr, jag kan ej tro att den blir gjord för mindre. — Men för denna 6000 Rr, kommer han att trycka mig i 20000 expl. och hvem kommer så att köpa mig. Det kan ju dock hända, att skilnaden ej blir så stor, och att Bonnier ändå får sålola en 4000 exemplar. Dessa skulle då också gå mig obot, allt beräknadt efter tretioark. Du ser, att det inte är fråga om småsummor, annars skulle jag ej ha frågat dig till råds, ty det är ju så lockande att ge ut en stor viktig bok som följestaeg. — Ja den stora publiken vill jag också gärna ha som du vet, det är ett plus för dem.

Jag förstår att du har älskat mig för min älskade i Skandinavien
men jag vill inte säga att jag har älskat dig för min älskade i Skandinavien
Jag vet ej heller hur jag skulle kunna klara saker med mina för-
läggare Bonnier och Beijeren och de andra, som jag lofvat ett
auktöndigt utgåfvande. Det är ju en fara, inte så stor ju, men dock
en fara att hela boken blefve ofärdig. Trov du ej att jag vänt,
svara nej bara af detta skäl att det går emot mina kontrakt eller
skall jag inleda underhandlingar.

Det ska nästan är väl att kommanen är färdig, inte en rad skrif-
ven på den så att jag kan ingenting lofa angående tiden. Det
är så mycket bråk så jag ville helst svara nej genast, men 6000
kr. är mycket pengar, som inte går an att kasta bort lätt-
sinigt. Ser du det är egentligen samma att ritadören flög,
pådärren, som jag bara är flitig. Men lustigt nog är detta ingen
pådärfvande makat, när det gäller ett sådant här stort verk så är
ingenting yttre warken pådärfvande eller hindrande. Jag tror inte
en gång jag tänker på att göra något bra, jag tänker bara på att
något skall bli af det.

Det var då synnerligen förgäfligt att höra att du har sådant respekt
jag undrar hur den har kommit ifrån eller när den såg dagen. Du
började din baka med att göra namn af Gösta och jag kan inte minna
att du uttryckte dig synnerligen respektfullt och öfvermåttens sägner.
Och nu kan du blifvit rädd för att kritiska en uttryckt novell. Jag
undrar ^{af de andra} huru du skulle våga kritiska så även du gått ut mig.

J Julbror har vår vän från Berlinsstämmingens auktorita-
na ett utmärkt blad öfver "De gamla de friska" som är verkligen
en poet. Levertin har bländ "Blommorna" en sonett, som är så sär-
dligt auktöndig och spassande för en barnlös man. Han klargör öfver
att hur han är austrängd sig ^{i trubdskapen} - Det är ej så trefflig i en jultid-
ning, som ligger på alla bord. Jag undrar hvad de bettermilde stämmor
i Hörsbarns Tänkte, då de satta in den.

Pänningen satta vi oss in i igår, manna och jag, nog tycker jag
att den mindre kan förlä, jag inser, att den har rätt många fördelar, det
var näst med västerasolen, prinstillnaden var ju ej så stor. Det är nog
en trefnad, att du för ett skrifven det kan ske uppväger saknaden af
det stora rummet. Det vare nog ej deint om du foga den, ifall det all
ingen möjlighet ^{att} pröfva med den kan bli öfverklar du kan och
det är det väl et -